

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per
drukregel.

TONGEREN, DEN 22 FEBRUARI.

NIEUWJAARSGIFTEN AAN PIUS IX.

8de LIJST.

Bedrag der vorige lijsten.	fr. 4888,72
De grauwzusters van Tongeren	10,00
Naamloos van Coninxheim	1,00
Man en vrouw van Bloir.	2,50
Naamloos	2,50
De congregatie van den 5 ^{den} regel te Tongeren	165,00
M. Eyben, chapelain du béguinage à Tongres	10,00
Anonyme de Tongres.	2,00
Anonyme de Tongres.	5,00
Anonyme de Tongres.	5,00
M. Nicolai, pastoor te Sussen	10,00
M. Froidmont, greffier	20,00
Total.	5121,72

Wij verzoeken de personen die nog verlangen deel te nemen aan het verdienstelijk werk der nieuwjaarsgiften, hunne giften zonder uitstel in te zenden daar de lijst weldra zal gesloten worden.

Kamer.

Sedert meer dan drie weken is men in de Kamer over het budget van binnenlandsche zaken aan 't zagen.

Eerst was het over de benoemingen van burgemeesters en schepenen, dan over de garde civiek, nu weder omdat te Ronse en te Ninove de gemeentebesturen de middelbare scholen afgeschafte en door andere hebben vervangen!

Just als of de wet, die toelaat middelbare scholen tot stand te brengen, niet insgelijks toelaat dezelve te vernietigen.

De grootste van al die schreuwens is toch meester Bara, en daarom wordt hij zoo zeer door zijne partij, uit mannen zonder goede trouw samengesteld, bewierookt en bewonderd.

Maar, ernstig gesproken, wat moet men denken van eenen man, die heel het jaar beschuldigt en die niet een laakbaar feit kan aanhalen? Die de ministers afschildert als beraamden zij den ondergang onzer instellingen en de vernietiging der liberalen, en die zelve erkent dat zij niet eenen akt in dien zin hebben daargesteld? Die uitroept dat zij uitvoeren al wat de bisschoppen hun opleggen, en die niets kan afkeuren van al wat zij uitgevoerd hebben?

M. Bergé heeft gisteren zijn hart eens opgehaald tegen al wat katholiek is; de president der *libre pensée* heeft al de beschuldigin-

DE

Bisschoppen van Zwitserland

elke aan de geestelijkheid en de geloovigen van zijn bisdom.

ZEGEN EN ZALIGHEID IN O. H. J. CHR.

(VERVOLG.)

Het is de meester van uw leven, van uwe gezondheid, van uwe tijdelijke goederen, die aldus spreekt. Weet dan, dat, zoo gij uit gewetenplicht aan een schijnbaar voordeel verzaakt, God niet zal toelaten dat gij er een wezenlijk verlies mede doet. Zoekt eerst het rijk Gods, dat is, uwe eeuwige zaligheid en de zaligheid van degenen die u dierbaar zijn; dan zal de Almachtige God, getrouw in zijne beloften, zeker zijn woord houden en u al het overige op den hoop toe geven.

Men zegt nog om de lezing van kerkhatende dagbladen te verschoonen: Wij moeten weten wat onze vijanden zeggen en tegen ons inbrengen. Ik weet wat ik ervan moet gelooven; al dat schrijven en vrijven kan mij niet hinderen enz. enz. Hierop antwoord ik dat zij alleen die door staat of beroep verplicht zijn om waarheid en recht tegen leugen en bedrog te verdedigen, moeten weten wat onze vijanden zeggen of inbrengen. Behalve deze aanmerking is dit voorstel valsch ten allen opzichte. Of zou men moeten aannemen dat Eva aan wie het bevel des Heere bekend was recht had om aan het serpent te vragen wat er hem van docht? Ik vraag het u, wat heeft zij gewonnen met het serpent hierover te raadplegen? En gij zelf, zoudt gij uwe kinderen raden, of liever, zoudt gij hun toelaten, wanneer gij hun iets bevelen hebt, van te luisteren naar de woorden van verleidende jongelingen om te weten wat zij te doen hebben na eerst met deze overlegd te hebben wat er voor of tegen uw bevel is. Zekerlijk neen, dat zou een

gen herhaald, die, hoe dikwijls ook weêrlegd, altijd op nieuw worden terug gebracht.

Gedurende twee uren heeft de vrijdenker — die het adres aan den koning niet wilde stemmen, omdat er den naam van God in voorkwam — alles aangerand: de Kerk, hare leering, hare bedienaars, invloed, geschiedenis, onderwijs, de wet van 1842, de liefdadige instellingen, het kongres van Mechelen, de katholieke schrijvers — en zelfs de vlaamsche bevolking, die de *lichtgever* voor dom en achteruit in beschaving durfde aanklagen.

Noch het eerste, noch het laatste is eigenlijk een antwoord weerdig; wij zouden enkel vragen, of al die dingen wel moeten gezegd worden op de tribune, waar zij door de meerderheid des volks, welke zij beleedigen, nog bovendien moeten betaald worden?

En toch is er eene les uit dit alles te rapen: — niet uit de woorden van M. Bergé, maar uit de houding die de linkerzijl bij die woordenkramerij aannam.

De linkerzijl heeft inderdaad tegen geen der lasteringen van den vrijdenker geprotesteerd: — een bewijs, dat het liberalism er niet verre meer van verwijderd is, om zich door de vrijdenkerij te laten overrompelen, en voortaan gemeene zaak met haar te maken. Het *Journal de Gand* heeft het gezegd: de *libre pensée* is het liberalism of het is niets.

M. Thonissen heeft niet geantwoord op de lasteringen en dwaasheden van M. Bergé; maar op de vragen, in de voorgaande zitting aan de rechterzijl gedaan, en vooral aan M. Rogier, die beweerde dat de katholieken moeten kiezen tusschen de konstitutie en den *syllabus*.

De afgeveerde van Hasselt heeft andermaal verklaard, dat hij trouw gezworen heeft aan de grondwet, en dien eed volkomen kan overeen brengen met de voorschriften der encyclicken en vooral van den *syllabus*.

Wat kunnen de katholieken er aan doen, vragen wij op onze beurt, dat de liberalen — om hunne partijchap te dienen — eenen *syllabus* maken op hunne manier; eene stelling die zoo gezworen is, dat zij door hen kan aangerand worden?

Dat is overigens de algemeene handelwijze van de doctrinaire partij; zij werpt, om dus te zeggen, den voorbijgaanden geestelijke met slijk en roept nadien: Ziet wat vuiligheid! Zij bezwaddert de Kerk en al wat er aan toe behoort, en roept daarna hypokrietelijk: Zooveel vuils moet verdwijnen!

Het is dus *pour le besoin de la cause*, dat

dwaasheid, eene trouweloosheid eene onverdragelijke onbeleefdheid zijn.

Overigens, al waart gij nog uitzinnig genoeg om u dezen regel toe te passen, deze zou altijd blijven wat hij is, trouweloos en verderfelijk. Heeft Jesus Chr. u ook niet leeren bidden: Leidt ons niet in bekoring (MATHE. VI, 13.) Wees dan zoo roekeloos niet om u zelf en aan de bekoring bloot te stellen.

Ik weet, zegt men, wat ik van al dat schrijven en vrijven moet gelooven; ik ken mijnen Godsdienst. O wat droevig vooruitzicht als men iemand alzoop op zijne eigene krachten hoort stoffen en pochen! Zoo spreekt eene zuivere en godvreezende ziel niet. Al te dikwijls komt eene droevige ondervinding zulk onbezonnen verstand wijzer maken. Men zegge wat men wil: een goddeloos blad is altijd een bekoorder en een verleider. Hij die het dagelijks ontvangt en leest loopt het grootste gevaar. Ook is zijn vonnis van God zelf uitgesproken: « Die het gevaar bemint, zal erin vergaan. » (TUL. IV, 37.)

Daareboven hoevele personen zult gij aantreffen die dadelijk weten wat zij van deze redeneringen tegen Kerk en godsdienst moeten gelooven? Heel weinig niet waar? Inderdaad, nu is het eene lastering die men in het volk verspreidt en die waarschijnlijk nooit zal hooopen worden, en zeker niet door die gazetten welke er eerst zijn met uitgekomen. Dan is het een geloofspunt dat geloofend of verkeerd uitgelegd wordt; een ander maal is het eene historische daadzaak die vervalscht wordt. Nu wat opzoekingen en geleerde navorschingen zijn niet vereischt om dusdanige leugens te wederleggen? Tot wat lange en moeilijke studiën is hij niet verwezen die de waarheid in alle hare klaarheid wil doen uitschitteren? Oh! heeft men niet met rede gezegd dat een zo in weinige woorden meer zaken zal loochenen en meer ongerijmdheden aan den dag zal brengen dan een doorgeleerde waarheden zal bewijzen in een dik boek?

de Tartuffen betichten en bedriegen.

M. Thonissen heeft doen zien hoe onrechtvaardig het liberalism is, dat toejuicht bij al de vervolgingen tegen het katholicism; hij heeft een beroep gedaan op de vaderlands-liefde der linkerzijl, om die verbitterende en nuttelooze debatten ter zijde te laten....

Dat laatste is zooveel als niets gezegd; de linkerzijl luistert naar dergelijke woorden niet meer.

Schuifpoelier.

Koning Amedeus van Spanje heeft de plaag gepoetst.

's Morgens ten zes ure is hij met een pakken aan de hand en een kind op den arm op een drafken naar de statie geloopten.

En de geburen die het zagen riepen hem deelnemend achterna:

Goede reis! en de wind van achter!

Zie, dat is een verstandig voorbeeld dat ten minste een « proficiat! » verdient.

Amedeus zag gemakkelijk dat zijnen haring op den rooster van Spanje niet braden wilde, en, liever dan tegen heug en meug van het volk te vereischen zich aan zijne goud papieren kroon vast te hechten, heeft hij eenen huurbrief op zijne kamer geplakt.

Zoo verstandig zijn alle regeerders niet.

Onze stadhuiseuzen, bijvoorbeeld, zijn zoo ketelachtig niet.

Zij wachten den tijd af dat het volk hun den paraplu onder den arm en de koffer in de hand zal geven.

Les goûts ne se discutent pas.

Maar Amedeus heeft gelijk.

Gemeente raad.

BENOEMING VAN EEN LID DER COMMISSIE VAN HET HOSPITAAL.

Hetgeen wij voorzien hadden is gebeurd. In de zitting van verleden maandag moest de gemeente raad overgaan tot de benoeming van een lid der commissie van het hospitaal in vervanging van M. Daris. De commissie van het hospitaal stelde op nieuw den heer Daris als haren eersten kandidaat voor. De liberale meerderheid die op het stadhuis zit heeft M. Daris vervangen door M. Julien Vanderheyden.

Ziehier hoe de stemmen zich verdeeld hebben:

MM. de Tiecken, Vroonen en Coart hebben gestemd voor M. Daris.

MM. Perreau, Ghinéau, Bailly, Hardy en

Kan ditzelfe niet gezegd worden van de leugens der dagelijksche drukkers? Met welke stoutmoedigheid, met welke schaamteloosheid, met welke verwaandheid wordt er de waarheid niet met de voeten vertrapt en al wat heilig is door het slijk getrokken?

Nu wij vragen het u, hoevele zijn er die genoegzaam onderwezen zijn en den noodigen tijd kunnen en willen uitsparen om, na behoorlijk onderzoek, rechtmatig over deze beschuldigingen te kunnen oordeelen?

Nog eens, weinige zijn hier bestand. Daarom worden er bij menigte misleid. Doorgaans is het veel als de zaak onzeker blijft in de oogen van den lezer, als de beschuldiging niet als gegroed gehouden wordt, als de moordprijm van den twijfel niet in het hart geplaatst blijft om er de wonde aan uwe godsdienstige gevoelens toegebracht te versifigen. En al was uw geloof nog doortrokken genoeg om den arglistigen geest die leugenachtige aanrandingen te ontdekken, dan nog zouden uwe godsdienstige overtuigingen na zulke lezingen niet ongebinderd blijven.

Hij die slechte boeken leest zal zich te vergeefs voorstellen dat de zaken die zij verhandelen slechts hersenschimmen zijn, niettemin zal zijne verbeelding bedorven worden. In dezelfde strikken zal vallen degene die zich dagelijks vergast met lasteringen en spottelingen geschreven tegen al wat de godsdienst heilig heeft voortgebracht.

Daarom, BB, bidden en smeeken wij u, in den naam van uwe zaligheid en van de zaligheid dergenen die u dierbaar zijn, van toch op uwe hoede te zijn tegen alle dagbladen en andere schriften die den godsdienst en de H. Kerk aanranden. Het zijn deze voortbrengselen zonder uitzondering welke de H. Joannes bedoelt wanneer hij zegt: « Indien iemand tot u komt en deze leer niet aanbrengt (met meer rede zoo hij deze leer bestrijdt en loochent) ontvangt hem niet in uw huis, groet hem zelfs niet; want wie hem groet heeft deel in zijne slechte werken, »

François hebben hunne stemmen gegeven aan M. Vanderheyden.

M. Daris heeft zich onthouden omdat hij persoonlijk in het spel was; M. Licops heeft de zaal verlaten op het oogenblik dat er moest gestemd worden, verklaarde dat hij weigerde deel te nemen aan de stemming; M. Van Herckenrode heeft niet gestemd onder voorwendsel dat er bloedverwantschap bestaat tusschen hem en M. Vanderheyden.

Er zijn er zeker wel weinige tusschen onze lezers die onsgeloof hebben toen wij verleden zaterdag voorzagen dat de slimme liberale meerderheid die op ons stadhuis zit, voornemens was den heer Daris uit de commissie van het hospitaal te stooten en hem te vervangen door M. Julien Vanderheyden.

Hetgeen over acht dagen onmogelijk scheen is helen gebeurd. Men had schoon aan die heeren der meerderheid bewijzen dat nooit de gemeente raad een uitgaande lid uit de commissie van het hospitaal gestoten heeft; men had schoon de ernstige titels van M. Daris en de onvergelykelijke nulliteit van M. Vanderheyden neven elkander te stellen; er was niets aan te doen: M. Daris moest er uit en M. Julien Vanderheyden moest zijne plaats innemen.

Dat MM. Ghineau, Bailly, François en Hardy den voorkeur geven aan M. J. Vanderheyden dat is nog al te verstaan; van die vier slimmerikken kan men niets anders verwachten. Zij zijn van het getal dergenen waarvan het Evangelie zegt: « Zij hebben oogen en zij zien niet. » De politieke drift verblindt hen.

Doch welk gedacht moet men zich maken van M. Perreau wanneer men het onuitlegbaar gedrag ziet van dezen ouden voorzitter der katholieke associatie van Tongeren.

Niet alleen in de zitting van den gemeente raad van verleden maandag heeft de meerderheid tegen de hernoeming van M. Daris gestemd, maar zelfs acht dagen vroeger, in het kollegie van burgemeester en schepenen had M. Perreau zich een der driftigste voorstanders van M. Vanderheyden getoond. M. Perreau kan zelfs niet voor zijne verschoning zeggen dat hij door de meerderheid medegesleept is, wijl hij het is die met MM. Bailly en Ghineau de kandidatuur van M. Vanderheyden vooruit gezet heeft.

Het zal hier niet ongepast zijn van aan de kiezers te toonen welke beloften M. Perreau hun deed toen het kwestie was van burgemeester te worden en zijn tegenwoordig ge-

Is deze waarschuwing niet genoeg, werpt dan eenen oogslag over de hedendaagsche wereld en ziet hoe zij op weinige jaren veranderd is. Wie heeft onder het volk verspreid die ongeloofigheid welke zich vroeger slechts hier en daar bij eenige dwaaze hoofden als een zeldzaam verschijnsel opdeed? Wie heeft de hoop van den hemel aan de gewaande groote verstanden ontnomen? Wie heeft hun geleerd het geluk alleenlijk op deze aarde te zoeken? Wie heeft hen aan hunne slechte verlangens en schandige driften overgeleverd? Waarom komt hun die onverzadelijke dorst naar zinnelijke vermaken? Waaruit wasmen die vuile en luchtverpestende dampen van ontucht welke hedendaags door alle ouderdommen en standen worden ingeademd? Van waar komt die onbedwingbare stroom van ongebondenheid en losbandigheid die in zijne snelle baron alles medesleept, alles verwoest, en alles in zijne verslindende kolken begraaft? Wie heeft in de harten allen goeden trouw, in de staten alle recht in de volkeren allen eerbied voor het orde weggerukt? Waarbij komt het dat wij euvelheden op euvelheden zijn stapelen, orde en vrede verdwijnen en de natien bezwijken onder den last der wapenen? De verantwoordelijkheid van alle deze rampen drukt met al haar gewicht op de onchristelijke drukkers. Ja 't is zij die dit alles veroorzaakt heeft.

In de meeste groote steden van Europa worden vele mannen rijkelijk betaald om vuur en vlam te spuwen tegen al wat christelijk en katholiek is. Elders worden en groote en kleine dagbladen door deze verspreide vonken ontstoken, en zoo zet de kanker zich aan in ontelbare families en besmet miljoenen zielen.

Zoo werkt de dagelijksche drukkers ten dienste des ongeloofs tegen het christendom. Zoo voert men den oorlog tegen de Kerk. Zoo verspoert men onder het onbedachte volk het zaad des verders. Het zou een mirakel zijn als zulke wonderbare macht de betreurenswaardige gevolgen